„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 cent.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 870) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Nr. 161. Sobota 17. Lipca 1869. Rok wydania 59.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Wiedeń, 10. lipca. Komisya finansowa delegacyi Rady państwa uchwaliła przystąpić niezwłocznie do obrad nad budżetem bez wstępnej obrady w subkomitetach.

Paryż, 16. lipca. „Public“ uważa następujące nominacye ministrów za pewne: Forcade spraw wewnętrznych; Duvergier sprawiedliwości; Auvergne spraw zagranicznych; Leroux rolnictwa; Gressier budowli. Inne posady ministrów pozostają bez zmiany.

Madryt, 16. lipca. Posiedzenia Kortezów odroczone do 1. października.

Część urzędowa.

C. k. krajowa dyrekcya skarbu we Lwowie mianowała Ignacego Sękowskiego kontrolora podatkowego I. klasy, poborcą podatkowym III. klasy; Artura Weissa kr. węgierskiego poborcę podatkowego i Ignacego Bętkowskiego galic. poborcę podatkowego II. klasy, kontrolorami podatkowymi I. klasy; Antoniego Podgórskiego kontrolora podatkowego III. klasy, kontrolorem podatkowym II. klasy; Jana Strojnowskiego oficyała podatkowego I. klasy, kontrolorem podatkowym III. klasy; Albina Wojcikiewicza kr. węgierskiego oficyała podatkowego, Dyonizego Mogilnickiego kwieskowanego oficyała podatkowego, i Filipa Sołtykiewicza praktykanta przy urzędzie podatkowym, oficyałami podatkowymi III. klasy.

Część nieurzędowa.

Dnia 15. b. m. odbyło się drugie posiedzenie delegacyi rady państwa pod prezydencyą ks. K. Auersperga. Na ławie ministeryalnej zasiadł jego Exc. kanclerz państwa hr. Beust; na ławie komisarzów rządowych zasiadali radcy sekcyi Hofmann, Weninger i sekretarz dworu br. Krauss. Po przyjęciu protokołu pierwszego posiedzenia, oznajmił kanclerz państwa, że Najjaśniejszy Pan raczy dnia 17. b. m. przyjąć członków delegacyi w audyencyi. Pierwszym przedmiotem porządku dziennego było pierwsze czytanie przedłożeń rządowych o budżecie państwa. Deleg. Winterstein postawił wniosek, żeby przedłożenie oddać komisyi z 24 członków. Przystąpiono do wyboru i zostali wybrani: Arneth, Mertens, Wüllerstorf, Dietrichstein, Jabłonowski, Winterstein, Pipitz, Wrbna, Banhans, Chrzanowski, Demel, Figuly, Hopfen, Kaiser, Klier, Leonardi, Rechbauer, Steffens, Stieger, van der Strass, Sturm, Vidulich, Weichs, Ziemiałkowski. Do komisyi petycyjnej wybrano: Czajkowskiego, Froschauera, br. Kotz, Lapennę, Mandelblüh, hr. Spiegel, ks. Czartoryskiego, hr. Hoyos i hr. Wickenburga.

Dalszy ciąg wstępu do księgi czerwonej którego początek zamieściliśmy wczoraj opiewa następnie: Ministerstwo spraw zewnętrznych będzie się chętnie oto starać, aby unikać wszelkich drażliwości ale nie sądzi, żeby było obowiązanem do odmówienia delegacyom, których zaufanie jest mu potrzebne poglądu na swoje działanie.

Na czele ogłoszonych poniżej aktów, umieszczono, jak słusznie te rozporządzenia, które zgodnie z teraźniejszemi prawno - państwowemi stosunkami monarchii zaprowadzają zmiany w tytułach Cesarza i Króla, jak również w nazwach połączonych w konstytucyjny sposób pod berłem Najjaśniejszego Pana królestw i krajów i też zmiany w stosunki między narodowe wprowadzają. Podobnego znaczenia jest zapowiedzenie nowej flagi, przyjętej w marynarce handlowej austryacko-węgierskiej monarchii.

Przechodząc do rokowań, jakie w ostatnich czasach toczyły się pomiędzy gabinetami, a pomiędzy któremi niespodziewane pojawienie się greckotureckiego konfliktu na największą zasługuje uwagę, przedkłada wspólne ministerstwo wybór ważniejszych korespondencyi, które odnoszą się do współdziałania w celu zapobieżenia wybuchowi groźnego konfliktu na wschodzie. W obec wielkiego niebezpieczeństwa, którem zagroziło zerwanie dyplomatycznych związków pomiędzy Turcyą a Grecyą i ultimatum wielkiej Porty, otrzymała Europa szczęśliwym wypadkiem dowód, że wielkie mocarstwa zgadzają się wszystkie w pragnieniu utrzymania pokoju i że żadne nie chciało ustąpić drugiemu chwały większego zamiłowania pokoju. W miarę swojego stanowiska starało się każde użyć swojego uśmierzającego wpływu to w Atenach to w Konstantynopolu, a austryacko-węgierski rząd — daleki od zasłużenia sobie na zarzut, jakoby nieporozumienia podzielał — cieszył się, że może brać udział w tych zbawiennych zabiegach.

Wspólne działanie mocarstw uwieńczył pożądany skutek a głos powszechny przyznał konferencyi paryskiej zasługę, że broniąc z jednej strony energicznie zasad prawa narodowego, do których odwoływał się rząd sułtana a szanując z drugiej strony troskliwie uczucie honoru heleńskiego królestwa, zapobiegł jeszcze na czas katastrofie, której skutki nie były do obliczenia.

Połączone usiłowania mocarstw odwróciły więc zbierającą się na wschodzie Europy burzę, a na żadnym innym punkcie nie zaszły zawikłania, któreby wywarły szkodliwy wpływ na przyjacielskie stosunki pomiędzy różnemi gabinetami.

Z zadowoleniem najwyższem musi ministerstwo spraw zewnętrznych podnieść to, że jeżeli przywrócenie serdecznych stosunków pomiędzy narodami, które rozwój dziejowy i zabytki dawniejszych czasów w nieprzyjaźnych postawiły obozach, należy uważać za najpewniejszą rękojmię pokoju, tedy okres czasu, który świeżo upłynął, wykazuje pod tym względem bardzo pomyślne postępy. Nastąpiła wymiana oświadczeń wzajemnej sympatyi i poważania pomiędzy monarchami austryacko-węgierskim a włoskim; rządy obu tych krajów w rozmaitych położeniach okazywały we wszystkich swoich stosunkach ducha uprzedzającej przyjaźni, a opinia publiczna sprzyja po obu stronach temu wzajemnemu zbliżeniu się, które nastąpiło w uczuciu szczerego pojednania, dobrego sąsiadztwa i wspólnej potrzeby pokoju. (D. n.).

Zamieszczona w księdze czerwonej korespondencya z Rzymem ogranicza się na powtórzeniu pierwszych sprawozdań, które hr. Trautmannsdorf o swojem w Rzymie przyjęciu nadsełał do Wiednia. Z początku opiewały one dość pomyślnie, ale później hr. Trautmannsdorf doniósł o pogorszeniu się stosunków. Mianowicie wypadek biskupa z Linzu wywołał w Rzymie oburzenie, które spowodowało hr. Beusta przesłać reprezentantowi austryackiemu bardzo wyczerpującą depeszę dla wyjaśnienia kuryi jeszcze raz stanowiska rządu cesarskiego. Zaczyna od historycznego poglądu i mówi o tem poruszeniu umysłów które zwykle datowane jest od czasów Cesarza Józefa II., a którego początek sięga właściwie panowania Maryi Teresy i Karola VI. Epoka reakcyi postawiła i kościół pod opieką władzy państwa. Usiłowania kanclerza Metternicha, aby zawrzeć z Rzymem kompromis były bezskuteczne, i kwestya została niezałatwioną do roku 1848. Konstytucya oktrojowana z d. 4. marca 1849 uznała wolność kościoła a tak tylko systemowi konstytucyjnemu katolicy austryaccy zawdzięczali wyswobodzenie z więzów któremi władza państwa obciążyła ich sumienia. Należało zastanowić się nad tym faktem, mówi dalej hr. Beust, nim zdecydowano się naganie w alokucyi naszą konstytucyę. Z początku zamyślam usunąć w drodze prawodawstwa ustawy i rozporządzenia które nie odpowiadały nowemu porządkowi rzeczy. W miarę jednak jak się oddalano od systemu konstytucyjnego, i tu zaszła zmiana. Pierwotnie ówczesny biskup Lavantu Rauscher miał misyę zawrzeć ze stolicą św. tylko ugodę względem prawodawstwa małżeńskiego, później dopiero przyszło do zawarcia konkordatu, aktu, który jak każde dzieło ludzkie nosi na sobie piętno czesu, piętno silnej centralizacyi i absolutyzmu. W nadziei, że centralizacyę będzie można wzmocnić przez koncentracyę władzy duchownej, zawarto stypulacyę, która właśnie przeciwne skutki pociągła za sobą. Zamiast utrwalić wolny kościół w wolnem państwie, nadano przywileje jednej ze stron ugodę zawierających. To było głównym błędem dzieła, którego trwałość musiała być zagrożoną odkąd się sytuacya zmieniła. Gdy to organa kościelne postrzegły, powinny były pójść za przykładem duchowieństwa belgijskiego z r. 1831, a nie sprzeciwiać się reformom i ściągać na siebie zarzut przeciwników konstytucyi. Utrzymanie konkordatu jest dziś nie podobieństwem, nawet klerykalne lub reakcyjne ministeryum niceby tu nie poradziło. Najważniejsze jego postanowienia stały się niewykonalnemi; uprzywilejowane stanowisko duchowieństwa nie może być nadal utrzymanem i owszem mogłoby mu szkodzić; a łudzić się nie trzeba, że ta sytuacya jest przemijającą i że może się zmienić ze zmianą ministeryum.

Rząd cesarski nie chce spierać się z kościołem, owszem pragnie się porozumieć. Dowodem tego, że rząd nie spieszył się z wyrzeczeniem zdania swego co do mocy obowiązującej konkordatu, i że w kwestyach prawodawstwa i nauki szkolnej pozostawiał rozległe zastrzeżenia. Tem boleśniej dotknęło go, gdy episkopat listami pasterskiemi i innemi manifestacyami rozpoczął walkę, która w końcu musi doprowadzić do takich rezultatów, jakie pociągło za sobą zajście z biskupem z Linzu. — Dalej hr. Beust wyjaśnia dokładnie ustawę szkolną, aby udowodnić, że ta zostawia zawsze wielki wpływ kościołowi katolickiemu, wyraża przekonanie swoje, że porozumienie z Rzymem zawsze jeszcze jest możebnem i reasumuje w końcu zadanie hrabiego Trautmannsdorf w następujących dwóch punktach:

Najprzód należy przekonać kuryę o stałem postanowieniu Cesarza i rządu, nie opuścić nigdy dróg obranych z należytą rozwagą. Fakta dokonane nie mogą być uważane jako środki przemijające, jako rezultat chwilowego zwycięstwa czy to stronnictwa czy zdania, lecz jako nieunikniony wynik sytuacyi, w której nic zmienić się nie da, bez zachwiania organizmu państwa w samej posadzie. Jakkolwiek jest życzeniem Cesarza i rządu popierać interesa kościoła, to przecież życzenie to musi ustąpić pierwszeństwo staraniom o utrzymanie państwa. Utrzymanie nowych instytucyi ze wszystkiemi ich następstwami jest obowiązkiem, którego osłabić nie można, a który nie da się pogodzić z przywróceniem stypulacyi konkordatu. — Oby kurya chciała mieć na uwadze, a nie trudno jej będzie na zasadach tolerancyi przyjąć wykonanie postanowień prawnych, które i w innych krajach są obowiązującemi, bez narażenia się na opozycyę duchowieństwa. Skłonić stolicę św., aby się zastosowała do tych wymagań sytuacyi, jest drugiem zadaniem posła austryackiego.

„Prager Ztg.“ donosi, że zaburzenia pomiędzy robotnikami w Bernie doprowadziły do rozlewu krwi. Jak donoszą telegramy do wiedeńskich dzienników byli burzyciele w Josefstadt uzbrojeni w broń palną i wojsko dało ognia. Wielu cywilnych poległo i wielu jest ranionych. Z żołnierzy zabito trzech. Ostatni telegram donosił, że pokój zupełny został przywrócony. Miasto było zamknięte a niektóre ulice były obsadzone wojskiem. Po południu miał być zabitym jakiś strażnik na dworcu kolei Rossitz. Podróżni, którzy dn. 13. b. m. przybyli do Pragi opowiadali, że wojsko mając przed sobą tłum uzbrojony, było zmuszone użyć broni palnej. Podług jednych doniesień ma być zabitych 3, ranionych 9, podług innych ma liczba ranionych wynosić 20. Ponieważ obawiają się, żeby podobne za-

burzenia się nie ponowiły, więc wysłano 3 bataliony z Wiednia dla wzmocnienia garnizonu w Bernie.

Na poniedziałkowem posiedzeniu **sejmu węgierskiego** była na porządku dziennym rozprawa nad projektem ustawy o kolei żelaznej na linii Przemyśl - Łupków - St. Ujhely. Sprawozdawca wydziału Röth radził Izbie, aby ustawę tę, ponieważ traktuje o kolei żelaznej, uchwaliła z pośpiechem pary. Emeryk Henselman popierał projekt rządowy, lecz uważając jednę linię łączącą Węgry z Galicyą za niedostateczną pod względem strategicznym, postawił wniosek, aby Izba uchwalenie linii Przemyśl - St. Ujhely uczyniła zawisłem od udzielenia koncesyi na linię Tarnów-Rzeszów. Baron Bila Vay chciałby widzieć Peszt połączony ze Lwowem w linii najprostszej i dla tego również popiera sprawozdawcę. Gabryel Klementis sądzi, że linia Przemyśl - St. Ujhely nie odpowiada względom strategicznym; w razie napaści na środkową linią Karpat, tylko kolej Karola Ludwika mogłaby stanowić podstawę ruchów wojennych, Galicya sama nie mogłaby się bronić i tak nieprzyjaciel z łatwością opanowałby kolej Przemyską. Mowca zwraca uwagę rządu na obwarowanie granicy Wschodniej, gdzie Węgrom największe zagraża niebezpieczeństwo. Natomiast Edmund Szirmay uważa połączenie Węgier z Galicyą za niezbędną potrzebę, bo wzdłuż całej 108 mil długiej granicy niemasz nigdzie żadnej linii kolei żelaznej. Mowca żąda linii kolei żelaznej na granicy zachodniej, aby Galicya mogła być przedmurzem Węgier, gdyż i tak oba narody sąsiednie, t. j. Węgrzy i Polacy, ściśle są ze sobą związani uczuciem wolności.

Izydor Máltyus sprzeciwia się projektowanej przez rząd linii kolei żelaznej a wiadomości o planach zaborczych Rosyi uważa za postrach rzucony na posłów dla wywierania presyi. Mowca wśród przeciągłego śmiechu Izby, radzi jak najśpieszniej rozpocząć budowę kolei na linii Rzeszów - Dukla - Tarnów z publicznej pożyczki bezprocentowej. Szczepan Kaczinczy i jen. Jerzy Klapka bronią projektu rządowego. Ostatni, t. j. jenerał Klapka nie kontentuje się jedną linią, przemawia za przedłożeniem projektów i innych kolei żelaznych celem połączenia Węgier z Galicyą, lecz poleca przyjęcie projektu rządowego, by czasu nie tracić i natychmiast rozpocząć budowę kolei na linii Przemyśl - St. Ujhely. Węgry żółwim krokiem postępują naprzód, tak iż pod względem kolei żelaznych zostaliśmy nawet po za Rosyą! — bo Rosya buduje cztery linie kolei prowadzące ku granicy galicyjskiej, a po dokończeniu kolei mołdowołoskich Węgry otoczone będą siecią kolei żelaznych, która się znajduje w ręku Rosyi. Klapka jest również tego zdania, że Węgrom największe ze Wschodu zagraża niebezpieczeństwo, lecz chcąc się bronić na Wschodzie, trzeba się czuć bezpiecznymi na Zachodzie, a będziemy nimi, im więcej wybudujemy kolei na granicy galicyjskiej, bo ostatecznie tylko jednego mamy przyjaciela, na którego liczyć możemy, t. j. naród polski. Jeśli z narodem tym nie będziemy w ściślym związku kolei, bardziej się narażamy na zabory Rosyi, aniżeli jeśli zdołamy wyzyskiwać tę potęgę przeciw niej, jaka tkwi w narodzie polskim.

Po przemówieniu kilku deputowanych bądź za, bądź przeciw przedłożeniu rządowemu, podsekretarz stanu Hollan bronił projektu rządowego, poczem sejm uchwalił takowy jako podstawę do dyskusyi szczegółowej. Podług telegramów późniejszych, projekt rzeczony przeszedł już i w rozprawach szczegółowych.

Najważniejsza część przedłożonych **sejmowi węgierskiemu** projektów rządowych względem reformy sądownictwa, t. j. projekt ustawy względem wykonywania władzy sądowej, wyszedłszy dn. 13. b. m. z obrad izby panów, przeszedł już wszystkie stadya parlamentarne. Sejm węgierski ukończył tedy przed swojem odroczeniem najważniejsze zadanie.

Izba lordów parlamentu angielskiego przyjęła na posiedzeniu z d. 12. b. m. bil względem **kościoła irlandzkiego** w trzeciem czytaniu. Przedtem przyjęła izba lordów 108 przeciwko 82 głosom wniosek lorda Devon, skutkiem którego irlandzcy biskupi przestają być członkami izby panów i 121 głosami przeciw 114 wniosek Stanhope, podług którego kler wszystkich trzech wyznań ma być co do domów parochialnych jednakowo dotowany. Earl Clancasty cofnął swój wniosek na odrzucenie bilu. Hr. Derby założył protest przeciwko przyjęciu bilu.

Mesaż **Cesarza Napoleona** do ciała ustawodawczego z dn. 12. podany jest tak dokładnie w telegramie, że byłoby zbytecznem powtarzać go i uzupełniać. „Public" donosi, że przyjęto ten akt trzykrotnym okrzykiem niech żyje Cesarz. Gdy p. Rouher opuścił trybunę, wyszli wszyscy ministrowie z izby. Książe Napoleon był obecnym w loży senatorskiej i rozmawiał potem z pp. Ollivier i Latour du Moulin.

Mówiąc o mesażu **cesarza Napoleona** odczytanym we francuskiem ciele prawodawczem dodaje „Corr. Havas" co następuje:

Według art. 78. regulaminu określającego stosunki między rządem a ciałem prawodawczem, mesaże Cesarza do izby winny być odczytane przez upoważnionych do tego ministrów lub radców stanu. Messaże te i proklamacye nie mogą być brane pod dyskusyę lub wotowanie, chyba że zawierają propozycyę o której izba ma rozstrzygnąć.

Art. 79. wspomnionego regulaminu postanawia, że proklamacya cesarska, która ciało prawodawcze odracza lub rozwiązuje, przerywa wszelką w toku będącą dyskusyę, i po jej odczytaniu zgromadzenie ma się natychmiast rozejść.

„France" dowiaduje się, że **senat francuski** zwołany zostanie dn. 19. b. m.

„Patrie" dowiaduje się, że **rząd holenderski** dał o ile tego było potrzeba swoje przyzwolenie na traktat kolejowy holendersko-belgijski.

„Figaro" donosi, że spór pomiędzy Francyą a Belgią, który przed kilku miesiącami usiłowano przedstawić jako wypadek wojną zagrażający, został ostatecznie załatwiony. Dnia 12. b. m. wszyscy członkowie komisyi francusko-belgijskiej byli zaproszeni na obiad do ministra spraw zewnętrznych.

Król Wiktor Emanuel odjechał dn. 10. b. m. z Turynu, gdzie od kilku dni bawił w okolicy Aosty. W Aoście samej witały go serdecznie władze rządowe i ludność. „Opinione nationale" zbija doniesienie podane przez inne dzienniki, jakoby prezydent ministrów włoskich wyjechał do Turynu, aby konferować z Królem w sprawach polityki zewnętrznej. Hr. Menabrea udał się do Turynu jedynie w interesach familijnych.

Urzędowa „gazz. del Regno" donosi co następuje: „**Parlamentarna komisya śledcza** do sprawy administracyi tytoniowej ukończyła d. 11go b. m. swoje roboty i powzięła stanowcze uchwały. Równocześnie powierzono zdanie sprawy prezydentowi i sekretarzowi. Z tem doniesieniem łączy półurzędowa „Italie" następujące uwagi." „Jeżeli wiadomości nasze nie są mylne, wyrok komisyi ograniczy się do oświadczenia, że nie ma powodu przypuszczać, żeby którykolwiek z członków parlamentu brał w sposób nie pozwolony udział w ugodzie o administracyę tytoniową. Oświadczenie to będzie jedynie tylko zaprzeczeniem. Sprawozdanie, o którem wspomina „Gazz. uffic." przytoczy argumenta, jakiemi komisya motywuje swoje ostateczne twierdzenie. Argumenta te przyjęła komisya jednogłośnie. Komisya ogłosi także teraz tę część swoich obrad, którą dotąd trzymała w tajemnicy. Kilku z członków komisyi opuściło już Florencyą udając się do domu. Ponieważ wyrok komisyi jest zupełnie negatywnym, więc nie będzie zwoływaną izba druga dla wysłuchania rezultatu jej obrad." „Opinione" utrzymuje także, że izba nie będzie teraz zwołaną.

W **Madrycie** zakończyło się już może w tej chwili przesilenie ministeryalne. Telegram ze stolicy Hiszpanii, datowany d. 12. b. m., donosi bowiem co następuje: „Jak słychać pozostawia stronnictwo unionistów zupełną wolność działania prezydentowi ministrów marszałkowi Prim co do układów względem utworzenia nowego ministerstwa. Prim spodziewa się, że jeszcze w ciągu tego dnia będzie mógł przedłożyć rejentowi nową listę ministrów."

Kronika.

(**Nabożeństwo.**) D. 18. b. m. o godz. wpół do 11. będzie odprawione w kościele OO. Bernardynów staraniem Stowarzyszenia wzajemnej pomocy rzemieślników mieszczan lwowskich coroczne uroczyste nabożeństwo na uczczenie św. Jana z Dukli patrona Stowarzyszenia.

(**Wypadki miejscowe.**) W nocy z 15. na 16. b. m. młodzi ludzie prawdopodobnie studenci wytłukli po kilka szyb w domach pod l. 149²/₄ i 409³/₄. Jak się zdaje usiłowano zemścić się tym sposobem na mieszkających tamże trzech profesorach z gymnazyum, lecz właśnie ich szyby ocalały.

— **Dyrekcya policyi we Lwowie ukarała** w pierwszej połowie b. m. następujących fiakrów i dorożkarzy: za przekroczenie taksy dorożkarzy nr. 35, 91 powtórnie i 212; za odmówienie jazdy dorożkarzy nr. 37, 89, 97, 108, 115, 153 powtórnie, 157, 170 i 173; za nieostrożne wyjeżdżanie ze stanowiska: fijakrów nr. 3, 20, 22, 32, 45, dorożkarzy nr. 10, 95, 107, 210; za grubiaństwo dorożkarzy nr. 21, 91 powtórnie, 188, 203, 212 powtórnie; za wybryki fijakrów nr. 43, dorożkarzy nr. 79, 107, 132, 119, 192.

(**Lista roczna przysięgłych z gminy miasta Lwowa dla sądów prasowych.**) (Ciąg dalszy.) Kopecki Rudolf, właściciel domu; Karatnicki Rafał, sekretarz przy wydziale krajowym; Dr. Krzeczunowicz Piotr, lekarz; Krzeczunowicz Kolnel, właściel domu; Karge Fryderyk, szewc i właściciel domu; Kruk Jan, stolarz; Królikowski Władysław Feliks, kupiec; Krulisch Antoni, właściciel domu; Kropiowski Karol, krawiec; Kirschner Antoni, właściciel domu; Karankiewicz Jan, właściciel domu; Dr. Kratter Ferdynand, adwokat krajowy; Kraus Ignacy, praktykant notaryalny; Dr. Kartsch Maksymilian, lekarz; hr. Krasicki Kazimierz, prezes galic. Towarzystwa kredyt.; Krawczykiewicz Szymon, dyrektor gal. kasy oszczędności; Krzyżanowski Stanisław, kupiec; Kisielka Karol, właściciel domu; Kosel Maks, kupiec; Kotowicz Emil Ignacy, rzeźnik; Kwiatkowski Ferdynand, właściciel domu; Kuźmiński Franciszek, właściciel domu; Kozyrski Jan, właściciel domu; Kozłowski Antoni, kupiec; Langner Rudolf, rękawicznik; Langner Franciszek, rękawicznik; Lanery Henryk, właściciel domu; Liss Bendyt, właściciel domu; Leski Alojzy, kominiarz; Laskowski Felicyan, wiceprezes galic. Towarz. kred.; Laskowski Waleryan, właściciel domu; Łaszowski Zygmunt, właściciel domu; Leitner Adolf, kominiarz; Lewicki Kazimierz, właściciel domu; Lewicki Władysław, kupiec; Lewakowski Ignacy, właściciel domu; Dr. Lewakowski Tytus, właściciel domu; Lazarus Maurycy, dyrektor banku hipotecznego; Łonicki Wiktor, urzędnik Towarzystwa asekuracyjnego; Łępicki Mateusz, rzeźnik; Łyszkowski Romuald, koncypista magistratu; Łazowski Leon, dzierzawca apteki; Miączyński Piotr, handlarz naftą; Maciulski Józef, krawiec; Dr. Męciński Józef, adwokat krajowy; Madejski Piotr, właściciel domu; Dr. Madejski Marceli, adwokat krajowy; Mahl Dawid, właściciel domu; Mikolasch Juliusz, dzierzawca propinacyi; Mokrzycki Karol, rzeźnik; Mokrzycki Jędrzej, rzeźnik; Mikuliński Antoni, krawiec; Müller Józef, kawiarz; Müller Jan, właściciel domu; Dr. Malinowski Józef, adwokat krajowy; Milikowski Edmund, właściciel domu; Dr. Maly Karol, adwokat krajowy; Dr. Milleret Józef, lekarz; Dr. Molędziński Józef, lekarz; Miłaszewski Ignacy, właściciel domu; Miłaszewski Adam, dyrektor teatru; Mańkowski Adolf, właściciel domu; Dr. Mansch Filip, adwokat krajowy; Maniecki Wojciech, właściciel drukarni; hr. Mier Karol, właściciel domu; Mrazek Łukasz, właściciel domu; Merunowicz Klemens, profesor gimnazyalny; Merwart Wacław, piekarz. (C. d. n.)

(**Poczta w Szkle.**) Z d. 12. b. m. zaprowadzono w Szkle tak jak w poprzednich latach urząd pocztowy, który znowu z końcem września będzie zwinięty.

(**Składki na pogorzelców.**) Dla pogorzelców z Bohorodczan złożyły w urzędzie powiatowym gminy Pohorylce 57 c., Ładańce 1 złr. 20 c., Wypyski 40 c., Kosteniów 2 złr. 38 c., Brykoń 1 złr. razem 5 złr. 55 c.

(**Samobójstwo.**) W Radłowie w pow. Brzeskim d. 5. b. m. powiesił się Stanisław Wilk, włościanin z przyczyny niewiadomej.

(**Procces prasowy przeciwko ks. Franciszkowi Rudigier biskupowi z Linzu.**) Wyrok sądu wraz z motywami opiewa następnie:

Obżałowany, Najprzewielebniejszy biskup z Linzu ks. Franciszek Józef Rudigier jest winnym zamierzonej zbrodni zaburzenia spokojności publicznej w myśl §. 8go i 65. lit. a. i b. ustawy karnej jako bezpośredni sprawca i zostaje skazany według przepisu §. 65. u. k. z zastosowaniem §. 54. u. k. na 14 dni więzienia (prokuratorya państwa proponowała sześć miesięcy), tudzież na zwrot kosztów postępowania karnego i wykonania kary według §. 341 ustawy o proc. karn. i rozporządzenia cesarskiego z d. 2. czerwca 1859, zarazem zakazuje się rozpowszechnianie listu pasterskiego i orzeka aby tenże list pasterski został zniszczony. — **Motywa:** Gdy przysięgli na zapytania 1., 2., 4., 6. i 8. odpowiedzieli twierdząco, obżałowany ma być uznany winnym zbrodni zakłócenia spokojności publicznej według §. 65. lit. a. i b. u. k. sąd zważywszy okoliczność obciążającą, że zbrodnia została popełniona osnową listu pasterskiego w kilkorakim względzie w myśl §. 65. u. k. jakoteż przeważającą liczbę okoliczności łagodzących, a mianowicie:

1. życie przeszłe jako człowieka i kapłana nie tylko nieposzlakowane ale odznaczające się w najkorzystniejszy sposób;
2. otwarte wyznanie;
3. poprzestanie na usiłowaniu;
4. przekroczenie granic tego co jest dozwolone skutkiem naturalnej gorliwości w wykonaniu urzedu biskupiego podczas walki o kwestye kościelne;

ma w najszerszem zastosowaniu nadzwyczajnego prawa złagodzenia kary w myśl §. 54. k. k. i ze względu na okoliczność, że i najmniejsza kara wielką jest dla obżałowanego z powodu jego stanowiska jako biskupa, wymierzyć karę 14dniowego więzienia.

Wniosek obrońcy aby przedłożyć dalsze zmniejszenie kary, jako nieumotywowany ustawą, nie może być uwzględniony.

Zakaz dalszego rozpowszechniania i wyroku na zniszczenie listu pasterskiego opiera się na §§. 36. i 37. ustawy prasowej z d. 17. grudnia 1862.

Zasądzenie na zwrót kosztów jest prawnym skutkiem skazania obżałowanego.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 16. lipca. Na tutejszej giełdzie płacono: Pszenica 170 ℔ 8 zł. 30 c. do 8 zł. 50 c., żyto 160 ℔ 4 zł. 80 c. do 5 zł. 20 c., jęczmień 140 ℔ 4 zł 30 c. do 4 zł. 50 c., owies 100 ℔ 3 zł. 50 c. do 3 zł. 70 c., kukurudza 170 ℔ 4 zł. 50 c. do 4 zł. 70 c., hreczka 140 ℔ 5 zł. 30 c. do 5 zł. 50 c., koniczyna 180 ℔ 40 zł. — c. do 42 zł., rzepak 150 ℔ 12 zł. 50 c. do 13 zł. — c., lnianka 150 ℔ 9 zł. 50 c. do 9 zł. 75 c., groch 180 ℔ 5 zł. — c. do 5 zł. 50 c.; łój 100 ℔ 31 zł. — c. do 31 zł. 50 c., potaż drzewny 100 ℔ 14 zł. 50 c. do 15 zł. 50 c., chmiel 100 ℔ — do — zł.; spirytus wiadro 14 zł. 25 c. do 14 zł. 50 c.

Ceny targowe w miesiącu czerwcu:

	Miejsce targu.									
	Żółkiew		Mosty wiel.		Kulików		Janów		Gródek	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	waluta austryacka									
Mec pszenicy	4	50	3	50	4	50	.	.	3	66
„ żyta	2	75	2	40	3	.	3	.	2	26
„ jęczmienia . .	2	37	2	20	2	.	2	50	1	70
„ owsa	1	75	1	40	1	80	1	76	1	56
„ hreczki	2	75	2	80	2	90	3	.	2	33
„ kukurudzy . . .	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ ziemniaków . .	.	95	1	.	.	80	.	.	.	73
Grochu	2	60	2	80	3	.		.	2	60
Cetnar siana	1	5	.	90	1	.	1	5	1	20
Sąg drzewa twardego	6	50	3	20	8		8	40	9	
„ „ miękkiego	5	80	3	20	6	.	5	.	7	50
Funt mięsa wołowego	.	16	.	16	.	13		13	.	18
Miara wina	.	40	.	60		80	.	.	1	20
„ piwa		13		12	.	16	.	9		32
Wyrobnik z wiktem	.	.	.	40	.	20	.	32	.	.
„ bez wiktu .	.	.	.	80	.	40		.		50

Lwów, 17. lipca. Na wczorajszym targu płacono mierz. pszenicy (85 ℔) 4 zł. 29 c., żyta (81 ℔) 2 zł. 36 c., jęczmienia (72 ℔) 2 zł. 42 c., owsa (49 ℔) 2 zł. 12 c., hreczki 3 zł. 5 c., prosa 2 zł. 40 c., grochu 2 zł. 50 c., ziemniaków 92 c., cetnar siana 1 zł. 30 c., słomy w okłotach 1 zł. 25 c., słomy na paszę — —, sąg drzewa bukowego 10 zł., 50 c., sosnowego 8 zł. 50 c.

Ostatnia poczta.

Peszt, 15. lipca. Na dzisiejszem posiedzeniu izby niższej po odczytaniu sankcyonowanych ustaw względem kolei galicyjsko-węgierskiej, względem władzy sędziowskiej i względem kolei zachodniej parlament został odroczony.

Paryż, 15. lipca. „France“ twierdzi, że ministrowie Rigault, Niel, Forcade i Magne zatrzymają swoje teki a Busson-Billault i Nogent St. Laurent, członkowie większości izby wstąpią do gabinetu. Trzy inne departamentu ministeryalne mają być zachowane dla lewego centrum. Rouher ma przyjąć posadę prezydenta senatu. Saint Ferriol został mianowany posłem francuskim w Kopenhadze.

(Telegramy „Czasu“.)

Wiedeń, 16. lipca. Kilka dzienników dowiaduje się, że arcyksiążę Wilhelm zamianowany został naczelnym dowódcą zachodnio-austryackiej obrony krajowej, i że biskup Linzu nie przyjął ułaskawienia cesarskiego.

Londyn, 16. lipca. W izbie niższej Gladstone wnosi odrzucenie zmiany poprawki Izby wyższej. Kilka poprawek Izby wyższej w duchu pierwotnego projektu Gladstona załatwiono wielką większością.

Paryż, 16. lipca. Utworzenie nowego ministeryum nastąpi rychło. Latour d'Auvergne będzie prawdopodobnie ministrem spraw zagranicznych. Nowe ministeryum zbada kwestyę odroczenia Izb. „France“ wymienia dwóch deputowanych większości a trzech z lewego centrum jako przyszłych ministrów, Rouhera jako prezesa senatu.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 16 lipca.

Hotel George: PP. Chrzanowski A., z Polski — Niedźwiedzki T., z Kłodzienka.

Hotel europejski: Czerniakowski K., z Suchowic. — Harsdorf O., z Podola. — Rożanowski F., z Pałczyniec.

Hotel angielski: Dworski A. i Madejski M., adwokaci, z Przemyśla. — Mochnacki T., notar., z Jarosławia. — Obertyński J., z Cieląża. — Zakiika K., z Hawłowic.

Hotel Krynickiego: Merunowicz J., c. k. pens. kapitan, z Toszczowa.

Pod Nr. 514$^{3}/_{4}$: Prytyka W., z Tuczna.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 16. lipca.

PP. Komorowski W., do Krakowa. — Br. Pöltenberg G., do Peeztu. Br Polen K., do Olszanki. — Augustynowicz B., do Kniaża. — Czajkowski A., do Bóbrki. — Czajkowski I., do Krakowa. — Jabłonowski Józef, do Rawy. — Jankowski L., do Borzykowa. — Łagon S., do Tarnopola. — Mrozowicki J., do Stanisławowa. — Olexiński M., do Krakowa. — Ochocki S., do Krynicy. Petrowicz F., do Wołostkowa. — Puzyna J., do Czarnołoziec. — Obertyński K., do Udnowa. — Obertyński S., do Tuszkowa. — Regulski B, do Krakowa. — Serwatowski T., do Bucniowa. — Urbański R., do Dobrosina — Żurakowski G, do Horbacza. — Antaloczy A., do Mözölaborcz. — Bubink J., do Czerniowiec. — Glazer O, c. ros. radca pań, i Gerek E, c. ros. radca tyt, do Rosyi. — Maks Henr., adw., do Tarnopola — Szeliga R., c. k. lekarz pułk., do Brzeżan.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 16. lipca 1869.

Pora	Barometr w mierze par sprow. do 0° Reau	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	324 03	+ 9 8	79	Z. d. m.	9
2. god. po poł.	323 91	+12 0	64	PnZ. m	8
10 god. wiecz.	323 39	+ 8 8	88	„ sl	8

Deszcz 2‴28.

TEATR.

Dziś (przedst. niem.) **„Zwei Pistolen“**, krotochwila ze spiewami w 2 aktach. Przytem pierwsze przedstawienie gimnastyków arabskich pod dyrekcyą Sidi el Hadi ali ben Mohamed.

Odpowiedzialny redaktor **Adolf Rudyński.**

Kurs giełdy lwowskiej.

Efekta	Uskuteczn. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		Kurs ostatni żądają	
	Złote austryackie							
Dnia 16. lipca.								
Akc. gal. kol. żel. K. L.	240	—	240	—	239	75	241	—
„ kol. lw.-czern.	—	—	—	—	198	75	200	—
„ banku hip. galic.	—	—	—	—	106	50	107	50
„ pap. czerl. po 200 zł. w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Kolej Lw.-Cz.-Jassy	—	—	—	—	—	—	—	—
Listy z. Tow. kred. gal. 5% w. a.	—	—	—	—	90	75	91	50
„ T. kr. gal. 4% w. a.	—	—	—	—	79	75	80	—
Banku hip. gal.	—	—	—	—	92	75	93	25
Gal. zakł. kr. włość.	—	—	—	—	92	50	93	—
Oblig. ind. gal.	—	—	—	—	74	40	74	85
„ W. Ks. Krak.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ Księst. Bukowiny	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. gł. r. 1866 po 7%	—	—	—	—	100	75	101	75
Pier. k. gal. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
„ kol. lw.-czern. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—	—	—	5	80	5	86
„ cesarski	—	—	—	—	5	85	5	90
Napoleondor	—	—	—	—	9	90	10	—
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	10	10	10	25
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	86	1	92
„ papierowy „	—	—	—	—	1	57½	1	58½
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	82¾	1	84
Srebro	—	—	—	—	121	25	122	50

(oprócz kupona bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 14. lipca 1869.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.

	pien.	towar.
Z pożyczki narodowej z procentami od stycznia do lipca po 5%	71.40	71.50
od kwietnia do października po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 4½%	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	251 —	251 50
„ „ „ „ 1839 piąta część losów	251.—	251.50
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	93.—	94.—
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	104.70	104.90
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5%	106.25	106.75
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	122.70	122.90
Renty Como po 24 lir. austr.	23.50	24.—

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.

	pien.	towar.
Czech	93.25	93.75
Bukowiny	74.—	74.75
Galicyi	74.50	75.—
Niższej Austryi	93.—	93.50
Siedmiogrodu	79.—	79.50
Węgier	81.75	82.25
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	101.—	—.—

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wpłatą 30%	358 —	359.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	286.70	286.90
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	918.—	922.—
Banku narodowego	760.—	762.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	612.—	615 —
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 40%	—.—	—.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	195 50	196.—
Półn. kolej po 1000 zł. w. a.	2280	2285
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	233.75	234 25
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a w srebrze (20 funt. szt.)	198 50	199 50
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	390.50	391.50
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	262.60	262 80

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

	pien.	towar.
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	108.75	109.50
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	79.—	—.—
Gal. banku hyp. po 6%	93.—	93.50
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	95.30	95 50
Węgier. Towar. ziemskie po 5½%	92.—	92.50
„ „ „ (renta) po 6%	—.—	—.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa. (za 100 zł.)

	pien.	towar.
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	93.—	93.50
„ „ „ „ „ w. a.	92.—	92.50
Kolej galic. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	102.—	102.50

5. Losy. (za sztukę)

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	164.—	164.50
Clarego po 40 zł. m. k.	37.50	38.50
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	97.—	98.—
Keglevicha po 20 zł. m. k.	14.50	15.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	35.—	35.50
Palfiego po 40 zł. m. k.	35.50	36 50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	15.—	15.50
Salma po 40 zł. m. k.	42.50	43.—
St. Genois „ 40 „ „	33.25	33.75
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	27.50	28.50
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	125.—	130.—
„ „ „ 50 zł. w. a.	59.—	—.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	24.25	24.75
Windischgrätza „ 20 „ „	22.50	23.—

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	104.15	104.25
Augsburg za 100 zł. w p. n.	104.10	104.30
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w p. n.	104.15	104.30
Hamburg za 100 M. B.	92.—	92.20
Londyn za 10 ft. szt.	125.25	125.55
Paryż za 100 fr.	49.80	49.80

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	—.—	—.—
„ pełn. wagi	5.92	5.93
Korona	—.—	—.—
20frankówka	10.01	10.02
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	122.35	122.65

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 16. lipca.

	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	63	—
„ „ z procentami z maja i listopada	63	—
„ „ w srebrze	71	55
Losy z 1860. roku	104	10
Akcye banku wiedeńskiego	756	—
„ „ kredytowego	294	90
Londyn 10 funtów szterlingów	124	70
Srebro	121	75
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	5	91

DZIENNIK URZĘDOWY.

(1600) **Edykt.** (2)

L. 6716. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia niniejszem małżonków Jana i Franciszkę Michlik jak i ich spadkobierców i małżonków Józefa i Antoninę Holland de Gründenfels, jak i ich spadkobierców, iż p. Michalina Dobrzyńska przeciw tymże, tudzież oświadczonym spadkobiercom ś. p. Teodora de Copieterr Tergonde pp. Maryi. Klemensowi, Władysławowi, Eugeniuszowi, Romualdowi, Franciszkowi, Klaudii i Ludmili Tergondom o ekstabulacyę sumy 590 duk. z przynal. ut lib. dom. 63. pag. 354. n. 43. on. dla Jana i Franciszki Michlik intabulowanej wraz z nadciężarami ut lib. instr. 295. pag. 200. n. 1. on. i pag. 201. n. 2. on., tudzież instr. 382. pag. 266. n. 2. on. zahypotekowanemi ze stanu biernego części dóbr Jawornika ruskiego „Przysada“ zwanej, pozew wniosła, w skutek czego termin na dzień 10. sierpnia 1869 — 10tą godzinę przed południem w tutejszym sądzie wyznaczonym został.

Ponieważ pobyt zapozwanych małżonków Jana i Franciszki Michlik lub w razie ich śmierci spadkobierców tychże i małżonków Józefa i Antoniny Holland de Gründenfels lub w razie ich śmierci spadkobierców tychże nie jest wiadomym, przeto przeznaczył tutejszy sąd dla zastępstwa małżonków Jana i Franciszki Michlik jak i ich spadkobierców tutejszego adwokata Dra. p. Łużeckiego z zastępstwem adwokata Dra. pana Illasiewicza, zaś dla zastępstwa małżonków Józefa i Antoniny Holland de Gründenfels jak i ich spadkobierców tutejszego adwokata Dra. p. Łobaczewskiego z zastępstwem adwokata Dra. pana Kozłowskiego na koszt i niebezpieczeństwo tychże na kuratorów, z którymi wniesiony spór według ustawy cywilnej dla Galicyi przepisanej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się zapozwanym, z miejsca pobytu niewiadomym, ażeby w przeznaczonym czasie albo sami osobiście się stawili albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu dla nich zastępcy udzielili, lub innego obrońcę obrali i tutejszemu sądowi oznajmili, ogólnie do bronienia prawem przepisanych środków użyli, inaczej z swego opóźnienia wynikające skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Z c. k. sądu obwodowego.

Przemyśl, dnia 30. czerwca 1869.

(1601) **Edikt.** (2)

Nr. 8670. Vom Stanisławower k. k. Kreisgerichte wird allen auf den dem gr. kath. Metropolitan-Cosistorium gehörigen, im Stanisławower Kreise gelegenen Gütern Załukiew mit ihren Forderungen versicherten Gläubigern hiemit bekannt gegeben, daß mittelst Enschädigungsausspruches der Bezirks-Commission zu Halicz vom 6. September 1855 Z. 1084 für diese Güter ein Urbarial-Entschädigungs-Capital von 13370 fl. 15 kr. C. M. ausgemittelt wurde.

Es werden daher sämmtliche mit ihren Forderungen auf diesen Gütern versicherten Gläubiger aufgefordert, entweder mündlich bei der zu diesem Zwecke hiergerichts bestehenden Commission, oder schriftlich durch das Einreichungs-Protokoll dieses k. k. Kreisgerichtes ihre Anmeldungen unter genauer Angabe des Vor- und Zunamens und Wohnortes (Hausnummer) des Anmelders und seines allfälligen Bevollmächtigten, welcher eine mit den gesetzlichen Erfordernissen versehene und legalisirte Vollmacht beizubringen hat, unter Angabe des Betrages der angesprochenen Hypothekar-Forderung, sowohl bezüglich des Capitals als auch der allfälligen Zinsen, insoweit dieselben ein gleiches Pfandrecht mit dem Capitale genießen, unter bücherlicher Bezeichnung der angemeldeten Post, und wenn der Anmelder seinen Aufenthalt außer dem Sprengel dieses k. k. Kreisgerichtes hat, unter Namhaftmachung eines daselbst befindlichen Bevollmächtigten zur Annahme der gerichtlichen Vorladungen, widrigens dieselben lediglich mittelst der Post an den Anmelder und zwar mit gleicher Rechtswirkung, wie die zu eigenen Händen geschehene Zustellung, würden abgesendet werden, um so sicherer bis einschließig den 31ten August 1869 zu überreichen, widrigens der sich nicht meldende Gläubiger bei der seiner Zeit zur Vernehmung der Interessenten zu bestimmenden Tagsatzung nicht mehr gehört, er in die Ueberweisung seiner Forderung auf das Entschädigungs-Capital nach Maßgabe der in treffenden Reihenfolge einwilligend angesehen werden wird, und das Recht jeder Einwendung und jedes Rechtsmittel gegen ein von den erschienenen Interessenten im Sinne des §. 5 des Patentes vom 25. September 1850 getroffenes Uebereinkommen unter der Voraussetzung verliert, daß seine Forderung nach Maßgabe ihrer bücherlicher Rangordnung auf das Entlastungs-Capital überwiesen worden, oder nach Maßgabe des §. 27 des kaiserlichen Patentes vom 8. November 1853 auf Grund und Boden versichert geblieben ist.

Vom k. k. Kreisgerichte.

Stanisławów, am 26. Juni 1869.

(1598) **Edict.** (2)

Nr. 34998. Von dem k. k. Lemberger Landes- als Handelsgerichte wird dem Herrn Schulim Rosenbach mit diesem Edicte bekannt gemacht, daß Hr. Jonas Rosenfeld gegen denselben einen Auftrag zur Zahlungsauflage einer Wechselsumme von 500 fl. öst. Währ. s. N. G. am 7ten Juli 1869 Zahl 34995 erwirkte.

Da der Wohnort desselben unbekannt ist, so wird dem Hrn. Schulem Rosenbach der Hr. Landesadvocat Dr. Gregorowicz mit Substituirung des Hrn. Landesadvocaten Dr. Sermak auf seine Gefahr und Kosten zum Curator bestellt, und demselben der oben angeführte Bescheid dieses Gerichtes zugestellt.

Vom k. k. Landes- als Handelsgerichte.

Lemberg, am 7. Juli 1869.

(1605) **Kundmachung.** (1)

Nro. 1342. Am 5. Juli 1869 gegen 6 Uhr Morgens fand man im Dniesterfluße an der Ueberfahrtsstelle zwischen den Ortschaften Terszaków und Poweków, Komarner Gerichtssprengels eine frische Leiche eines unbekannten Israeliten mit einer tödlichen Axthiebwunde am Kopfe.

Der Verblichene war ziemlich hoch, stark gebaut, im Alter zwischen 35 und 40 Jahren, runden Gesichtes, dunkelblauner Haare, trug kurze sogenannte Peischhaare und einen schwarzbraunen Bart, Schnurbart und Backenbart, hatte blaue Augen, kleine und stumpfe Nase, schmale Lippen, und Zähne vollzählig und gesund.

Beim Auffinden der Leiche war selbe bloß in einem weißen dünnen baumwollenen Hemde ohne Zeichen, und in breiten Hosen vom baumwollenen dunkelbraunen gestreiften Stoffe gekleidet.

Nachdem aus der gerichtlichen Leichenobduction sich Inzichten herausstellen, daß andiesem unbekannten Israeliten ein Meuchelmord verübt wurde; so wird Jedermann, der von der Person, dem Vor- und Zunamen, sowie der Beschäftigung des Gemordeten irgend welche Kenntniß hat, aufgefordert, hierüber so wie über allfällige weitere auf dessen Person und den begangenen Mord bezughabende Daten unverzüglich dem k. k. Untersuchungsgerichte in Komarno, sei es unmittelbar oder durch eine Behörde die Mittheilung zu machen.

Vom k. k. Untersuchungsgerichte.

Komarno, am 7. Juli 1869.

Obwieszczenie.

Nr. 1342. Na dniu 5. lipca 1869 r. rano około 6tej godziny znaleziono w Dniestrze przy promie między Terszakowem a Powerhowem, sądowym okręgu Komarna, ciało zamordowanego izraelity ze śmiertelnem cięciem na głowie od ostrza siekiery pochodzącym.

Zamordowany był wzrostu dosyć słusznego, dobrze zbudowany, w wieku między 35 a 40 lat, okrągłej twarzy, włosów ciemno-szatyn, nosił takąż brodę, wąsy i bokobrody, a oraz krótkie pejsy tegoż samego koloru, miał niebieskie oczy, mały nos, wązkie usta i wszystkie zęby zdrowe.

Ciało nieboszczyka było przy znalezieniu ubrane tylko w cienką bawełnianą koszulę bez znaków, i spodnie materyi bawełnianej koloru ciemno-orzechowego w kratki.

Ponieważ przy obdukcyi ciała okazały się poszlaki, że na nieznajomym tym izraelicie skrytobójstwo popełnione zostało; a zatem wzywa się każdego, ktoby o osobie, imieniu, nazwisku i zatrudnieniu zamordowanego, lub o okolicznościach dotyczących tego morderstwa jaką wiadomość miał, ażeby o tem jak najspieszniej c. k. sąd śledczy w Komarnie bądz bezpośrednio, bądź za pomocą władzy uwiadomił.

Z c. k. sądu śledczego.

Komarno, dnia 7. lipca 1869.

(1613) **Edykt.** (1)

Nr. 3033. Ze strony c. k. sądu powiatowego w Rymanowie uwiadamia się niniejszem Oziasza Horowitza, o którym niewiadomo, czy żyje i gdzie się znajduje, że na prośbę z praes. 29go czerwca 1869 zezwala się na zaintabulowanie Rifki Horowitzowej na właścicielkę połowy realności pod L. kons. 46 w Rymanowie położonej, poprzednio według księgi własności Dom. Tom. I. pag. 97 pos. 5 jego własnością będącej, a to na podstawie kontraktu kupna i sprzedaży dtto. Stanisławów 1. maja 1865 r., — i ustanawia mu kuratora ad actum w osobie Borucha Margulesa, któremu się doręcza dotyczącą rezolucyę tabularną.

Rymanów, 3. lipca 1869.

(1603) **Obwieszczenie.** (2)

Nr. 10145. Ces. król. sąd obwodowy Tarnowski uwiadamia, iż w skutek uchwały z dnia dzisiejszego tymczasowy zawiadowca masy konkursowej Tekli Korpantowej p. Dr. Bartosiński c. k. notaryusz w Mielcu, stałym zawiadowcą tej masy, zaś p. Izrael Reicher w Mielcu zastępcą zawiadowcy zamianowani zostali, tudzież iż z powodu odjazdu komisarza konkursowego, c. k. sędziego powiatowego p. Adolfa Remera, na urlop sześciotygodniowy z dniem 3. lipca r. b. rozpoczęty, na miesce jego przez czas trwania urlopu c. k. adjunkt p. Emil Spindler komisarzem konkursowym zamianowany został.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 9. lipca 1869.

(1591) **Obwieszczenie.** (2)

Nr. 18827. Ces. król. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie niniejszem uwiadamia, że na zaspokojenie wywalczonej przez Franciszka Krala przeciw Adamowi i Teodorze Majewskim sumy wekslowej 358 złr. 75 kr. w. a. z procentami 6% od dnia 26. stycznia 1867 bieżącemi, i kosztami sądowemi 9 złr. 88 kr. i 5 złr. 36 kr. w. a., niemniej kosztami egzekucyjnemi w ilości 4 złr. 58 kr., 8 złr. 16 kr. i 7 złr. 22 kr. w. a. już przyznanemi, oraz kosztami egzekucyi niniejszem w umiarkowanej ilości 38 złr. 76 kr. w. a. przyznanemi publiczna sprzedaż realności pod Nr. kons. 31 we Lwowie w mieście położonej, w sądzie krajowym we Lwowie w 2ch terminach, t. j. 26go sierpnia i 23go września 1869 o godzinie 10tej przed południem odbytą będzie, w których dwóch terminach realność ta tylko wyżej lub za cenę szacunkową w ilości 36.436 złr. 87 kr sprzedaną będzie.

Każdy chęć kupienia mający ma przed rozpoczęciem licytacyi wadyum w ilości 1500 złr. w. a., a to albo w gotówce, albo w książeczkach galicyjskiej kasy oszczędności, albo w chequach galic. banku hypotecznego, albo w galicyjskich obligacyach indemnizacyjnych, albo w listach zastawnych galic. instytutu kredytowego, jednakże obligacye i listy wedle ostatniego kursu w Gazecie Lwowskiej notowanego do rąk komisyi licytacyjnej złożyć; jednakże wadyum najwięcej ofiarującemu w cenę kupna wrachowanem, resztę licytantom zaś po skończonej licytacyi zwróconem zostanie.

Jeżeliby ta realność na wyznaczonych 2ch terminach nad lub za cenę wywołania sprzedaną nie była, w takim razie wszystkie strony interesowane powołują się na termin dnia 14. października 1869 o godzinie 4tej po południu celem ułożenia lżejszych warunków z tym dodatkiem, iż niestawający za przystępujących do większości stawających uważanemi będą.

Resztę warunków licytacyjnych każdemu wolno w edykcie w sądzie za kratami przybitym, lub w registraturze tutejszej przejrzeć.

O tej uchwale uwiadamia się obie strony, tudzież wierzycieli hypotecznych z miejsca pobytu znanych do rąk własnych, zaś wszystkich tych, którzyby po dniu 4. marca 1869 do tabuli byli weszli, albo którymby z jakiejkolwiekbądź przyczyny niniejsza uchwała licytacyjna wcześnie albo wcale nie mogła być doręczoną, tudzież dom handlowy Wilhelma Rigera w Frankfurcie nad Menem i Bernier Frerset Florenz w Paryżu, których się także do ich rąk uwiadamia, przez niniejszy edykt i kuratora z urzędu w osobie p. adwokata krajowego Dr. Malego z substytucyą p. adwokata krajowego Dr. praw Gottlieba, któremu i dalsze z powodu tej egzekucyi zapadłe uchwały dla tych osób doręczone będą.

Lwów, dnia 28. kwietnia 1869.

(1604) **Edykt.** (2)

Nr. 2731. Ces. król. sad powiatowy Gliniański uwiadamia Hryńka Procyka, z miejsca pobytu niewiadomego, lub tegoż z imienia i pobytu niewiadomych spadkobierców, że Fedko Procyk przeciw temuż Hryńkowi Procykowi pod dniem 20. maja r. b. Nr. 2731 w tutejszym sądzie wytoczył pozew o odstąpienie 4¹⁄₂ morgów gruntu w Bałuczynie pod Nr. kons. 24 położonego, i że do ustnej rozprawy termin na dzień 24. października r. b. o godzinie 9tej rano wyznaczonym został.

Gdy dla tegoż nieobecnego kurator w osobie Pawła Maxymowego ustanawia się, wzywa się Hryńko Procyk, aby środki obrony temu kuratorowi dostarczył, lub sobie innego zastępcę obrał, i sądowi o tem doniósł, lub się osobiście w sądzie stawił, inaczej proces ten z kuratorem przeprowadzonem będzie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Gliniany, dnia 30. czerwca 1869.

(1616) **Kundmachung.** (2)

Nr. 31247. Zur Besetzung der erledigten Tabak-Großtrafik in Touste, Tarnopoler Finanzbezirkes, mit welcher auch der Verschleiß der Stempelmarken verbunden ist, wird die Concurrenz mittelst Ueberreichung schriftlicher Offerten ausgeschrieben.

Diese Offerten sind unter Anschluß des Vadiums von 40 Gulden öst. Währ., dann des legal ausgefertigten Großjährigkeits-, Sitten- und Vermögens-Zeugnißes bis einschließig 2. August 1869 zwei Uhr Nachmittags bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Tarnopol zu überreichen.

Der Verkehr dieser Tabak-Großtrafik betrug im Jahre 1868:

an Tabak	1825 fl. 90 kr.
und an Stempeln	94 „ 41 „
Zusammen .	1920 fl. 31 kr.

österr. Währ.

Die näheren Licitationsbedingungen so wie auch der Erträgniß-Ausweis können bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Tarnopol eingesehen werden.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction.

Lemberg, den 10. Juli 1869.

Obwieszczenie.

L. 31247. W celu obsadzenia opróżnionej głównej trafiki tytuniu połączonej z sprzedażą marek stemplowych w Toustem, w okręgu c. k. skarbowej dyrekcyi powiatowej w Tarnopolu, rozpisuje się konkurencya przez pisemne oferty.

Te oferty zaopatrzone kwotą 40 zł. w. a. jako wadyum, tudzież w legalne poświadczenia pełnoletności, moralności i stosunków majętności mają być podane włącznie do 2. sierpnia 1869 do godziny drugiej po południu do c. k. skarbowej dyrekcyi obwodowej w Tarnopolu.

Obrót tej głównej trafiki wynosił w roku 1868, mianowicie:

w tytuniach	1825 zł. 90 kr.
a w markach stemplowych . . .	94 „ 41 „
Razem .	1920 zł. 31 kr.

wal. austr.

Bliższe warunki licytacyjne, jako też wykaz dochodów przejrzane być mogą w c. k. skarbowej dyrekcyi powiatowej w Tarnopolu.

Od c. k. krajowej dyrekcyi skarbu.

Lwów, dnia 10. lipca 1869.

(1608) **Edict.** (2)

Nr. 36023. Von dem k. k. Landes- als Handelsgerichte in Lemberg wird der Frau Johanna Radwańska mit diesem Edicte bekannt gemacht, daß gegen dieselbe über Ansuchen des Samuel Kurzer ein Auftrag zur Zahlung der Wechselsumme von 117 fl. österr. Währ am 13. Juli 1869 Zahl 36023 erlassen wurde.

Da der Wohnort derselben unbekannt ist, so wird der Frau Joanna Radwańska der Herr Landes-Advocat Dr. Sermak mit Substituirung des Herrn Landes-Advocaten Dr. Gregorowicz auf deren Gefahr und Kosten zum Curator bestellt und demselben der oben angeführte Bescheid dieses Gerichtes zugestellt.

Vom k. k. Landes- als Handelsgerichte.

Lemberg, den 13. Juli 1869.

(1615) **Edict.** (2)

Nro. 19584. Vom k. k. Landes- als Handelsgerichte in Lemberg wird der Inhaber des dtto. Lemberg 24. Juli 1868 über 240 fl. ausgestellten, sieben Monaten a dato zahlbaren, mit dem Namen des Ausstellers nicht versehenen, an den Ludwig Hochleitner adressirten, und von dem Letzteren akzeptirten Wechsels aufgefordert, denselben dem Gerichte binnen 45 Tagen vorzulegen, und seine etwaigen Rechtsansprüche zu demselben geltend zu machen, widrigenfalls dieser Wechsel wird für ungültig erklärt werden.

Lemberg, am 28. April 1869.

Obwieszczenie.

Nr. 19584. Ces. król. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie wzywa niniejszem posiadacza wekslu ddto. Lwów 24. lipca 1868 na 240 złr. a. w. płatnego 7 miesięcy od daty, adresowanego na pana Ludwika Hochleitnera, i przez tegoż przyjętego bez nazwiska wystawiciela, ażeby go w przeciągu dni 45 sądowi przedłożył i prawa swe do niego wykazał, gdyż w razie przeciwnym weksel za nieważny uznany będzie.

Lwów, dnia 28. kwietnia 1869.

(1592) **Kundmachung.** (3)

Nro. 8294. Im Nachhange zur hierämtlichen Kundmachung vom 20. Juni 1869 Zahl 8294 wird hiermit bekannt gegeben, daß die neuen Eisenbahnstrecken zwischen **Lemberg** und **Złoczow** und zwischen Krasne und Brody am 12. Juli 1869 dem öffentlichen Verkehr übergeben werden, und die verlautbarten Postcurse demnach an entfallenden späteren Tagen aufhören, respective in's Leben treten werden.

Zugleich wird bemerkt, daß die Botenfahrpost zwischen **Złoczow** und **Brody** (in der Kundmachung vom 20. Juni Postcurs Nr. **XXI.**) von **Podhorce** um 8 Uhr 45 Min. Früh abgehen, in **Złoczow** um 10 Uhr 35 Min. Vormittag eintreffen, von dort um 4 Uhr 50 Min. Nachmittag zurückkehren, und in **Podhorce** um 6 Uhr 50 Min. Abends ankommen wird; ferner daß zu Folge der Kundmachung des Fahrplanes auf der **Lemberg-Czernowitzer** Eisenbahn auf der Route Załuże Bahnhof, **Waschkoutz**, Stanestie und **Waschkoutz**, Russisch-Banilla nachstehende Aenderung eintreten wird:

I. Botenfahrpost zwischen **Waschkoutz** und **Załuże** Bahnhof:

Von **Waschkoutz** täglich { 4 Uhr Früh,
7 " Abends,

in Załuże täglich { 4 Uhr 40 Min. Früh,
7 " 40 " Abends.

Von **Załuże** täglich { 7 Uhr 25 Min. Früh,
10 " 20 " Abends,

in **Waschkoutz** täglich { 8 Uhr 5 Min. Früh,
11 " Abends.

Nr. 1 influirt mit dem Zuge **III.** aus **Lemberg** und dem Zuge II. aus Czernowitz.

Nr. 2. influirt mit dem Zuge I. aus Lemberg und dem Zuge IV. aus Czernowitz.

II. Botenfahrpost zwischen **Waschkoutz** und Russisch-Banilla.

Von R. **Banilla** täglich 5 Uhr Nachmittag,
in **Waschkoutz** " 6 " 30 Min. Abends.
Von **Waschkoutz** täglich 8 Uhr 35 Min. Früh,
in **Banilla** täglich 10 Uhr 5 Min. Vormittag.

Geht ab von **Waschkoutz** 30 Minuten nach Ankunft der Post aus **Załuże** Bahnhof.

III. Botenfahrpost zwischen **Stanestie** und **Waschkoutz**.

Von Stanestie täglich 5 Uhr 15 Min. Nachmittag,
in **Waschkoutz** " 6 " 30 " Abends.
Von **Waschkoutz** täglich 8 Uhr 50 Min. Früh,
in Stanestie täglich 10 Uhr 5 Min. Vormittag.

Geht ab von **Waschkoutz** 45 Min. nach Ankunft der Post aus **Załuże** Bahnhof.

Schließlich wird noch bemerkt, daß das Postamt in **Kniaże** am obigen Tage der Eröffnung der Bahn in Wirksamkeit tritt, dann daß die Gemeinde Pietrzyce sich dem Bestellungsbezirke des Postamtes in Krasne angeschlossen hat, und zum Bestellungsbezirke des Postamtes in **Kniaże** die Gemeinde Skwarzawa gehört.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.
Lemberg, den 9. Juli 1869.

Obwieszczenie.

Nr. 8294. Odnośnie do tutejszo-urzędowego obwieszczenia z dnia 20. czerwca 1869 L. 8294 podaje się niniejszem do wiadomości, że nowa przestrzeń kolejowa między Lwowem a Złoczowem, Krasnym a Brodyma 12go lipca 1869 do publicznego użytku oddaną zostanie, a tem samem ogłoszone kursa pocztowe w następujących dniach ustaną, względnie zaś w życie wejdą.

Jednocześnie robi się uważnym, że jazda posłańcza między Złoczowem a Brodyma (Obwieszczenie z 20. czerwca 1869 kurs Nr. XXI) z Podhorzec o godzinie 8mej min 45 rano odchodzić, do Złoczowa o godzinie 10tej min 35 przed południem przychodzić, ztamtąd o godzinie 4tej min. 50 po południu wracać, i o godzinie 6tej min. 50 w wieczór do Podhorzec przychodzić będzie; dalej że odnośnie do obwieszczenia planu jazdy na kolei Lwowsko-Czerniowieckiej na przestrzeni od dworca kolei w Załużu, Waszkoutz, Stanestie i Waszkoutz, rosyjska Banilla następujące zmiany nastąpią:

I. Jazda posłańcza między dworcem kolei Waszkoutz a Załuże.

Z Waszkoutz
codzień o godz. 4. rano,
" " 7. w wieczór,
do Załuża
codzień o godz. 4. min. 40. rano,
ą " 7. " 40. w wieczór.
Z Załuża
codzień o godz. 7. min. 25. rano,
" " 10. " 20. w wieczór,
do Waszkoutz
codzień o godz. 8. min. 5. rano,
" " 11. " — w wieczór.

Nr. 1. zchodzi się z pociągiem III. ze Lwowa i pociągiem II. z Czerniowiec.

Nr. 2. zchodzi się z pociągiem I. ze Lwowa i pociągiem IV. z Czerniowiec.

II. Jazda posłańcza między Waszkoutz a rosyjską Banillą.

Z rosyjskiej Banilli
codzień o godz. 5. po południu,
do Waszkoutz
codzień o godz. 6. min. 30. w wieczór.
Z Waszkoutz
codzień o godz. 8. min. 35. rano,
do rosyjskiej Banilli
codzień o godz 10. min. 5. przed południem.

Odchodzi z Waszkoutz 30 min. po nadejściu poczty z dworca kolei z Załuża.

W końcu oznajmia się, że z dniem otwarcia kolei urząd pocztowy w Kniaziu w życie wchodzi, i że miejscowość Pietrzyce do okręgu pocztowego w Krasnem się przyłączyła, miejscowość Skwarzawa zaś do okręgu pocztowego w Kniaziu należy.

Z c. k. galic. Dyrekcyi poczt.
Lwów, dnia 9. lipca 1869.

(1594) **Edykt.** (3)

Nr. 7673. Ces. król. sąd obwodowy w Stanisławowie niniejszem wiadomo czyni, iż na zaspokojenie sumy 500 złr. w. a. z p. n. egzekucyjna publiczna sprzedaż realności w Stanisławowie pod Nr. kons. 133 i 134 2/4 położonej, do Szymona Jonasa, a właściwie do tegoż spadkowej masy należącej, na rzecz p. Maryi z Maramoroszów Pertakowej w tutejszym c. k. sądzie obwodowym na dniu 5. sierpnia, 2. września i 14. października 1869 r. o godzinie 10tej zrana przedsięwziętą będzie.

Jako cenę wywołania stanowi się wypośrodkowana według aktu detaksacyi z dnia 30. marca 1869 cena szacunkowa tej realnosci w kwocie 1046 złr. 60 kr. a. w., jednakże takowa niżej tej ceny sprzedaną nie będzie.

Każdy chęć licytowania mający ma złożyć do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum czy to w gotowiźnie, czy w papierach publicznych kurs giełdowy mających podług kursu onych z któregokolwiek z ostatnich dni ośmiu przed dniem licytacyi przez składającego takie papiery licytanta gazetami krajowemi wykazać się mających, ceny wywołania część dziesiątą czyli 104 złr. 66 kr. w. a., które to wadyum najwięcej ofiarującemu w cenę kupna wliczonem, zaś innym przez komisyę licytacyjną po ukończeniu licytacyi natychmiast zwróconem będzie.

Gdyby nakoniec realność powyższa w wyznaczonych trzech terminach przynajmniej za cenę szacunkową sprzedaną nie była, wyznacza się do ułożenia ułatwiających warunków licytacyi termin na dzień 14. października 1869 r. o 4tej godzinie z południa, na którym wierzyciele w tutejszym sądzie stanąć mają.

Resztę warunków licytacyjnych w tusądowej registraturze przejrzeć można.

O czem się strony i tabularnych wierzycieli: p. Jechle Mellera, p. H. J. Halperna, tudzież c. k. Dyrekcyę funduszu indemnizacyjnego we Lwowie, niemniej tych wierzycieli, którzyby poźniej do tabuli weszli, lub którymby uchwała niniejsza z jakiegokolwiekbądź powodu doręczoną być nie mogła, przez kuratora w osobie p. adwokata Dra. Dwernickiego z zastepstwem p. adwokata Dra. Rosenberga i edykta uwiadamia.

Z c. k. sądu obwodowego.
Stanisławów, 19. czerwca 1869.

(1573) **Edykt.** (3)

Nr. 10464. Ces. król. sąd krajowy Krakowski zawiadamia niniejszym edyktem niewiadomego z miejsca pobytu Antoniego Wojasa z Niepołomic, że pod dniem 11go czerwca 1869 do L. 10464 wniosła do tutejszego sądu przez p. Dr. Altha Maryanna Wojasowa podanie o uznanie Antoniego Wojasa za zmarłego, a następnie małżeństwa między nim a proszącą zawartego za rozwiązane.

Gdy Antoni Wojas w jesieni 1865 r. udawszy się flisem do Warszawy, na tym flisie tak mocno zachorował na cholerę, iż zaledwo zdążył do Warszawy, gdzie mówiąc, iż idzie do jakiegoś szpitala, opuścił galar, i od tego czasu już żadnej o nim wiadomości nie ma, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania nieobecnego, jak również na koszt i niebezpieczeństwo jego tutejszego adwokata p. Dr. Jakubowskiego ustanowił kuratorem dla Antoniego Wojasa, któremu pozew niniejszy doręczonym zostaje.

Wzywa się zatem Antoniego Wojasa, aby w przeciągu roku zgłosił się do c. k. sądu krajowego w Krakowie, lub w inny sposób doniósł o swojem życiu, gdyż po bezskutecznym upływie tego terminu uznanie jego za zmarłego zarządzonem zostanie.

Kraków, dnia 22. czerwca 1869.

(1570) **Edykt.** (3)

Nr. 3603. Przez c. k. sąd obwodowy w Przemyślu czyni się wiadomo, iż na dniu 19. marca 1864 umarł Karol Preidl z rozporządzeniem ostatniej woli.

Sąd nie znając pobytu Maryi Preidl, zamężnej Trocin, wzywa takową, ażeby w przeciągu roku jednego od dnia niżej wyrażonego licząc zgłosiła się w tymże sądzie, i oświadczenie się za dziedziczkę wniosła, w przeciwnym bowiem razie spadek byłby pertraktowany z dziedzicami, którzy się zgłosili, i z kuratorem dla niej ustanowionym.

Przemyśl, dnia 23. czerwca 1869.

(1572) **Edikt.** (3)

Nro. 32791. Vom Lemberger k. k. Landes- als Handelsgerichte wird hiemit dem, dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Jacob Goldsand bekannt gemacht, daß wider denselben über das Gesuch des Aron Eibeschitz ddto. praes. 26. Juni 1869 z. Zahl 32791, mit Beschluß vom 30. Juni 1869 z. Z. 32791 die Zahlungsauflage über die Wechselsumme von 100 fl. öst. W. s. N. G. erlassen, und dem unter Einem bestellten Curator Hr. Landesadvocaten Dr. Waldmann zugestellt worden sei.

Lemberg, den 30. Juni 1869.

Edykt.

Nr. 32791. Ces. król. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie uwiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomego p. Jakób Goldsand, iż w skutek wniesionego przeciw niemu podania Arona Eibeschitz z dnia 26. czerwca 1869 do l. 32791, uchwałą z dnia 30. czerwca 1869 do l. 32791 nakaz płatniczy na sumę wekslową 100 złr. w. a. z p. n. wydanym, i ustanowionemu równocześnie kuratorowi p. adwokatowi Dr. Waldmann doręczonym został.

Lwów, dnia 30. czerwca 1869.

(1595) **Edykt.** (3)

Nr. 4527. Ces. król. sąd powiatowy w Krośnie zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomego Walentego Niepokoja, że po Katarzynie Niepokoj, zmarłej 9. czerwca 1866 w Suchodole pertraktacya spadkowa na podstawie prawnego następstwa przeprowadza się, i że dla nieobecnego Walentego Niepokoja do spadku tego z rodzeństwem z prawa powołanego kurator w osobie Jana Palucha z Suchodoła postanowionym został, i dekret dziedzictwa na ręce wydanym zostanie.

Z c. k. sądu powiatowego.
Krosno, dnia 20. maja 1869.

(1593) **Licitations-Ankündigung.** (3)

Nro. 214. Wegen Veräußerung des in der Steuergemeinde **Łanczyn** gelegenen Waldtheiles **Sadki** im Flächeninhalte von 366 Joch 1048 □ Klafter wird bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Kołomea am 2. August 1869 Vormittags eine Licitation statfinden.

Der Ausrufspreis wird mit 16.000 fl. angenommen.

Dieser Waldtheil wird in Pausch und Bogen, und in dem Zustande, in welchem sich derselbe bei der Uebergabe befinden wird, verkauft.

Zum Kaufe werden alle Jene zugelassen, welche hievon gesetzlich nicht ausgeschlossen sind.

Jeder Kauflustige hat den 10ten Theil des Ausrufspreises im Baaren, oder in Staatspapieren als Vadium zu erlegen.

Wer im Namen eines Anderen licitiren will, hat sich mit einer speziellen und legalisirten Vollmacht auszuweisen.

Es werden auch schriftliche Offerte angenommen, welche jedoch mit dem obigen Vadium belegt, längstens bis 1. August 1869 bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Kołomea zu überreichen sind.

Die näheren Bedingnisse können daselbst eingesehen werden.

Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction.
Kołomea, am 11. Juli 1869.

Doniesienia prywatne.

K. K. priv. gal. Karl Ludwig-Bahn.

Kundmachung.

Mit dem Tage der Eröffnung der ausgebauten Theilstrecke unserer Bahn, Lemberg-Złoczów mit dem Flügel Krasne-Brody, treten alle unsere Tarife für den inländischen Verkehr außer Wirksamkeit, und werden bis auf Weiteres durch neue Gebührentarife ersetzt.

Einzelne Exemplare dieser Gebührentarife sind in allen unseren Stationen zu haben und kosten:

1. Die Gebührentarife für die Beförderung mit den Personenzügen von Personen, Reisegepäck, Eilgütern, Equipagen und Thieren pr. Stück 10 kr. öst. Währ.

2. Gebührentarife für die Beförderung von Gütern und Thieren als Fracht, inclusive der Waaren-Classification pr. Stück 15 kr. öst. Währ.

Der mit der Kundmachung vom 28. März l. J. Zahl 1270, zu unseren Civil- und Militärtarifen für Personen- und Sachentransporte eingeführte 20% Agiozuschlag wird bis auf Widerruf auch fernerhin beibehalten, dagegen die darin eingeführten Ausnahmen vom Agiozuschlage aufgehoben, und selbe in nachstehender Weise bis auf Weiteres abgeändert.

A. Vom Agiozuschlage sind befreit:

1. Die Nebengebühren, als:
a) die allgemeine und besondere Versicherungsgebühr;
b) die Prämie für Lieferzeit-Interesse-Versicherung;
c) der Lagerzins;
d) das Waggeld;
e) die Recepißgebühr;
f) die Nachnahme-Provision.

2. Holztransporte in ganzen Wagenladungen, wenn sie mit der Bestimmung von Osten nach oder über Krakau auf unserer Bahn wenigstens 25 Meilen durchlaufen.

3. Der ermäßigte Tarif Nr. 3 für Eisenbahnschienen.

4. Der ermäßigte Tarif Nr. 7 c für Salz von Wieliczka und Bochnia in der Richtung nach Osten.

5. Der ermäßigte Tarif Nr. 9 für Steinkohlen, Coaks und Briquetts.

6. Der combinirte Tarif für mineralische Kohle, Coaks und Briquetts von den Stationen der Kaiser Ferdinands-Nordbahn nach den Stationen der Carl Ludwig-Bahn.

7. Die Eintrittskarten in den Bahnhof.

8. Die Artikel: Eisen und gemeine im Tarife näher bezeichnete Eisenwaaren, Leinen- und Baumwollwaaren, dann Zucker, wenn solche von Bielitz direct nach unseren Stationen Tarnów, Rzeszów, Jarosław, Przemyśl, Lemberg, Złoczów und Brody als Fracht versendet werden.

B. Der Hälfte des Agiozuschlages unterliegen:

1. Der Portoantheil der Carl Ludwig-Bahn im Tarife für den Verband-Güterverkehr zwischen Wien etc. einerseits, dann Granica und Warschau andererseits.

2. Der Portoantheil der Carl Ludwig-Bahn im Tarife für den Verband-Güterverkehr zwischen Danzig einerseits, dann Krakau und Lemberg andererseits.

C. Der Agiozuschlag übt keinen Einfluß:

1. Auf den Tarif für den norddeutsch-galizischen Verband-Güterverkehr.

2. Auf den Tarif für den Verband-Güterverkehr zwischen Czernowitz einerseits, dann St. Petersburg etc. andererseits.

Unsere Station Bierzanów, die bis nun auf den Verkehr der Personenzüge beschränkt war, wird mit dem Eröffnungstage der neuen Theilstrecken bis auf Weiteres auch die Aufnahme und Abgabe der Frachtsendungen bewerkstelligen.

Wien, im Juli 1869.

(1626—1) **Der Verwaltungsrath.**

C. k. uprzyw. kolej galic. Karola Ludwika.

Obwieszczenie.

Z dniem otwarcia wybudowanej części naszej kolei ze **Lwowa** do **Złoczowa** z odgałęzieniem z **Krasnego** do **Brodów**, tracą moc obowiązującą wszystkie nasze, dla obrotu wewnątrz Monarchii wydane taryfy, i zastąpią je taryfy nowe.

Pojedyńczych egzemplarzy rzeczonych taryf dostać można na wszystkich naszych stacyach, mianowicie:

1. Taryfę wykazującą należytości od przewozu osób, pakunków podróżnych, przesyłek spiesznych, powozów i zwierząt pociągami osobowemi, za 10 centów;

2. Taryfę wykazującą należytości od przewozu towarów i zwierząt jako fracht wraz z klasyfikacyą towarów, za 15 centów.

Dodatek ażya 20procent. do naszych taryf cywilnych i wojskowych w przewozie osób i rzeczy, zaprowadzony na mocy ogłoszenia z dnia 28. marca 1869 l. 1270, utrzymuje się i nadal aż do odwołania.

Natomiast znoszą się przytoczone tam wyjątki od dodatku ażya i zmieniają się aż do dalszego rozporządzenia w ten sposób:

A. Wolne są od dodatku ażya:

1. Należytości uboczne, jako to:
a) ogólna i szczególna należytość asekuracyjna,
b) premia od zabezpieczenia interesu pod względem terminu dostawy,
c) składowe,
d) wagowe,
e) należytość za recepis,
f) prowizya przekazowa,

2. Transporta drzewa w ładunkach pełnowozowych, jeżeli takowe ze wschodu przeznaczone do **Krakowa** lub po za **Kraków**, przynajmniej 25 mil naszej kolei przebiegają.

3. Zniżona taryfa Nr. 3 dla szyn kolejowych.

4. Zniżona taryfa Nr. 7 dla soli z **Wieliczki** i **Bochni** w kierunku na wschód.

5. Zniżona taryfa Nr. 9 dla węgla kopalnego, koksu i brykietów.

6. Skombinowana taryfa dla węgla kopalnego, koksu i brykietów ze stacyj kolei północnej Cesarza Ferdynanda do stacyj kolei Karola Ludwika.

7. Bilety dozwalające wstęp na dworzec kolejowy.

8. Przedmioty handlowe, jako to: żelazo i ordynaryjne w taryfie bliżej oznaczone towary żelazne, wyroby lniane i bawełniane, toż samo cukier, jeżeli takowe z **Bielska** bezpośrednio do naszych stacyj: **Tarnowa, Rzeszowa, Jarosławia, Przemyśla, Lwowa, Złoczowa** i **Brodów** jako frachty przechodzą.

B. Połowie ażya podlegają:

1. Cząstka przypadająca na kolej Karola Ludwika z taryfy dla związkowego obrotu towarów między **Wiedniem** i t. d. z jednej, a **Granicą** i **Warszawą** z drugiej strony.

2. Cząstka przypadająca na kolej Karola Ludwika z taryfy dla związkowego obrotu towarów między **Gdańskiem** z jednej, a **Krakowem** i **Lwowem** z drugiej strony.

C. Dodatek ażya nie narusza:

1. Taryfy dla związkowego obrotu towarów między **Galicyą** i **północnemi Niemcami**.

2. Taryfy dla związkowego obrotu towarów między **Czerniowcami** z jednej a **Petersburgiem** i t. d. z drugiej strony.

Stacya nasza **Bierzanów**, ograniczona dotąd na kursa pociągów osobowych, zajmywać się będzie od dnia otwarcia nowej linii kolejowej aż do dalszego rozporządzenia, także przyjmowaniem i wydawaniem przesyłek frachtowych.

Wiedeń, w lipcu 1869. (D. l. 2555 z 1869)

Rada zawiadowcza.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.